

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بهناوی خوی بهخشندهی میهره بان

أَتَىٰ أَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُونَ (1)

فهرمانی خوا بهر یوهیهو وا گهیشت، پهلهی لی مهکن و پهلهتان نه بیټ،
تهسبیحات و ستایش و مهزنی و بلندی بو نهو زاتهیه لهبر انبهر نهو شتانهوه که
دهیکنه هاو هل شهریک.

يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنَا فَاتَّقُونِ (2)

(پهرو دگار) به فهرمانی خوی رحمت و ژیان (که وهی ناسمانیه) دهنیری
بو هرکس که بیهوی له بندهکانی (که پیغمبران)، تا (خه لکی) بیدار
بکه نهوه لهوهی که جگه لهمن خویهکی تر نیه (لهبر نهوه لهخشم و قینی) من
با خویان بیاریزن (چونکه لهو کهسانه خوش نابم که غهیری من دهپرستن).

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُونَ (3)

(نهو زاته) ناسمانهکان و زهوی لهسر بنچینهی حق و راستی دروستکردوه،
زور پایه بهرزو مهزن و بلندتره لهوهی که (نهفامان) شهریک و هاوبهشی بو
بریار بدن.

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ (4)

نادهمیز ادیشی له نوتفه بهدیهنهناوه، (کهچی دواي ماوهیهک که خوی بینیهتهوه)
کوتوپر بووه به دوژمنیکی ناشکرا (بی نهوهی هیچ خراپهیهکمان بووی بوبی
جگه له چاکه).

وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ (5)

مالآتیشی دروستکردوه بو خزمتهی نیوه، (له خوری و موو پیستیان جورها
پوشاک و رایهخ دروست دهکن) که گهرمیتان پی دهبهخشی (لهسرماو
سولهدا)، ههروهها جورها سودی تری لی وهردهگرن و (له شیرو گوشتهکهی
دهخون..) بیگومان خوا زانو ناگایه به کارو کردهویان.

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ (6)

بیگومان لهگهرا نهوهی مالاتهکاندا نیواران (بهتیری و شیرموه، لهبره بهیانهکانیشدا) که له مال دهریان دهکن دیمه نیکی جوان دهنوین (دهروونی نیماندار دهخروشینن، به جیاوازی شیوازو قهبارهو دهنگ و رهنگ و یاری و گهمهیان).

وَتَحْمِلُ أُنْفَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغِيَةِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوُوفٌ رَّحِيمٌ (7)

(ههندی لهو مالاتانه) بارو کهل و پهلای سهنگینتان ههلهگری بو ولات و شوینیکی که نیوه دواي زحمهت و ماندوو بوونی زور دهیگهنی، بهراستی پهروه دگارتان زاتیکی زور بهسوزو میهره بانه.

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (8)

ئهسپ و ماین و هیسترو گوی دریزی (بو بهدیهنان تا بو) سواری و گواستنهوه بهکاری بینن (سههراي) دیمه نی قهشهنگیان (بهتایهت ئهسپ و ماین، که له سههدهمی زانستی و تهکنهلوژیا دا هه بهکار دههینرین)، وه شتی تریش دروستدهکات (که نیسته نیوه) نایزانن (ئهه نامازه قورئانیه، ههموو هویهکانی گواستنهوهی ئاسمانی و دهریایی و زهمینی دهگریتهوه که ئادهمیزاد پهی پی بردوو هه پهی پی دهبات، چونکه ئادهمیزاد خوی، وه زانیاری و زانستهکهی و کههسه خاوهکان، هه ههمووی بهخششی بهدیهنهری تواناو زانیه).

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ (9)

پروونکردنهوهی ریباری راست و بهرنامهی دروست لهسهه خوایه (دهبی وریابن) ههندی ریباری لارو چهوت و ناریکیش ههیه، خو ئهگه بیویستایه (بهزور) هیدایهتی هه ههمووتانی دهداو (سههپشکی نهدهکردن).

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ (10)

(پهروه دگار) ئهو زاتیه که له ئاسمانهوه بارانتان بو دهباریتیت که لیی دهخونهوه، ههروهه تیکهل به جوورهه شهههت و شلهمه نیش دهیخونهوه، وه دهبیته هوی گهسهکردنی درمخت و گزوگیاو مالاتی تیا دهلهوه رینن.

يُنَبِّتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنَ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (11)

ههروهها بهو بارانه جوړهها كشتوكال دېته بهرهم هاوړي لهگهل زهيتون و
خورماو تري، لهههموو جوړه بهروبووميك، بهراستي نا لهوهدا بهلگهو نيشانهي
تهواو ههيه بو كهسانيك كه بېرېكهنهوه.

وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (12)

ههروهها شهوو روژو خوړو مانگي بو نيوه رام هيناوه، نهستيرهكانيش
بهفهرمانى نهو رام هينراون، بهراستى نا لهو دياردهو دروستكراوانهدا بهلگهو
نيشانهي زور ههن بو كهسانيك كه عهقل و ژبيريان بخهنهكار.

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ (13)

ههروهها شتى زور جوړاو جوړو ههمهرنگي بو بهديهيناون، كه بهراستى
نالوهشدا بهلگه ههيه بو كهسانيك كه ياداوهري وهردهگرن.

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبًا وَلَبَسُونَهَا
وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَآخِرَ فِيهِ وَلِيَبْتَلِيَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (14)

ههر نهو زاتيه كه دهرياي بو بارهيناون تا گوشتى تهرو تازهى لى بهدهست
بين، تا لهناويدا جوړهها گهوهره مروارى دهر بين و لهدهست و ملي بكن،
دهبينيت كهشتيهكان دهريا لهت دهكن، تا له فهزل و بهخششى پهروهردگار
بههرهوهر بين، بهلكو سوپاسگوزار بن.

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (15)

(ههر خوا) لهسر رووكارى زهوى چياكانى چهپاندوه تا لهنگهري بگري و
نيوه نهلهزىنى، ههروهها چه و رووبارو ريغهبانى تيا بهدى هيناوه، بهلكو
ري و نهكن و به مهرامى خوتان بگهن.

وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ (16)

ههروهها نيشانهي زوړو زهبندي له زهوپدا دابینکردووه (وهكو كهژو كيوهكان و، چهه و پرووبارهكان و بهرزي و نشيوهكان، تا ون بهن، له شهوگاريشدا) وه بههوي ئهستيرهكانهوه خهلكي ريرهوي خويان بدوزنهوه.

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (17)

(باشه ئهه هوشمهندهكان) ئايا ئهه كهسهه (ئهم ههموو دروستكراوه سهرسور هينرهانهه) بهديهيناوه، وهكو ئهه كهسه وايه كه ناتوانيت هيچ بهدي بينيت، ئايا ليكي نادهنهوه ياداوهري وهرناگرن؟

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (18)

خوئهگهر بين و بتانهوي نازونيعمهتهكاني خوا بژميرن، بوتان نازميردرپت (له ئهندامهكاني دهرهوهو ناوهوهي خوتان و ئهه رزق و روزيانهه كه دهپخون و ئهه پوښاك و پرايهخ و ناومالهه كه بهكاري دينن... هتد سهرهپاي ههزاران ههزار ههزار و پرووهك و گياندارو... هتد)، سهرهپاي كهه سوپاسي و ناسوپاسيتان لهه ههموو نازو نيعمهته بهي شوماره خوي پهروهردگار ههر ليخوشبوو و ميهرهبانه.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ (19)

خوا دهزاني چي دهشارنهوه له (گفتوگوو نيته و نهينيتان) چيش دهردهخن و ئاشكراي دهكهن.

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ (20)

(ئهه بت و كهس و شتانه) خويان هيچيان پي دروست ناكريت و (هيچيان لهدهست نايته) بهلكو خويان دروستكراون.

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ (21)

ئهه كهس و ئهه بتانه (كه دهپهستريين) مردوو بهي گيانن، ههست ناكهن و (نازانن) كهه زيندوو دهكرينهوه.

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ (22)

ئەو پەرودە دگارهى ئىوہ (كە حەق وایە ھەر ئەو بپەرستن) خوايەكى تاك و تەنھايە، بىگومان ئەوانەى باوهریان بە قیامەت نىە دلەکانیان ئینکاری ھەموو راستیەك دەكات، ئەوانە خویان بە گەورە دەزانن و فیز دەكەن و فوو دەكەنە خویان.

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ (23)

بىگومان خوا ئاگایە بەوہى پەنھانى دەكەن و دەیشارنەوہ، بەوہش كە دەرى دەخەن و ئاشكرای دەكەن، بەراستى ئەو زاتە (ئەو كەسانەى) خۆش ناوئیت كە خۆ فەش دەكەنەوہو خۆ بە گەورە دەنوئین.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (24)

خۆ ئەگەر پێیان بوترئیت و (پرسىاریان لى بکړئ) پەرودە دگارى ئىوہ چى ڕەوانە کردووە؟! (بى شەرمانە) دەلئین: چىرۆك و داستانى كۆن و پېشىنان!!

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ (25)

ئەوانە دەبى لە ڕوژى رەستاخیزدا كۆلى گوناھو تاوانى خویان بەتەواوى ھەلگرن، ھەر وەھا دەبى كۆلى گوناھى ئەوانەش ھەلگرن كە گومراييان کردوون دوور لە زانستى و زانیارى، ئای كە چەندە كۆل و بارى خراب و بى كەلك و بەلایان بەكۆلەوہیە.

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُيُوتَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ (26)

بىگومان پېش ئەمانیش (خوانەناسى) پېشوو پیلانیان گێرا، خواى بەدەسەلات كۆشك و تەلارو نەخشەيانى لەبن و بىخ دەر ھینا، سەقفەكەشى لەسەر ھوہ دارمان بەسەریاندا، وە لە شوئینیکەوہ بەلاو سزا یەخەى پى گرتن كە ھەستیان پى نەکردو بەتەماى نەبوون.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ (27)

لەو دەواش، لەروژى قیامەتدا (ئەو پیلان گێرانە) خەجالەت و ریسوا دەكات و پێیان دەلئیت: كوان؟ لە كوین؟ ئەو كەسانەى كە بەكارتان دەھینان بو دژایەتى

(پینغمبهران و بهرنامه‌کهی من)، (ئیمانداران) ئهوانه‌ی که زانیاری و زانستی خواناسیان پی دراوه ده‌لین: ئهمرو سهرشوری و خه‌جاله‌تی و نه‌هامه‌تی بو ئهو کهسانه‌یه که کافرو بی باوه‌رو حه‌قپوش بوون.

الَّذِينَ تَتَوَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقُوا السَّلْمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (28)

ئهوانه‌ی که فریشته‌کان له سهرمه‌رگدا گیانیان ده‌کیشن، له کاتیکدا ئهوان سته‌میان له خویان کردووه (به‌هوی بی باوه‌ری و یاخیبوونیانه‌وه) به‌ناچاری ته‌سلیم و (ده‌لین): ئیمه هیچ گوناوه هه‌له‌یه‌کمان نه‌کردووه، (فریشته‌کان ده‌لین) نه‌خیر وایه (ئهو ئیوه له‌بیرتان کردووه) نه‌گینا خوا ئاگادار و زانیه به ههموو ئهو کارو کرده‌وانه‌ی که ده‌تان کرد.

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا قُلَيْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ (29)

ده ئیتر له ده‌روازه‌کانی دۆزخه‌وه بچنه ژوره‌وه ژوانی ههمیشه‌یی و نه‌براهش تیایدا به‌رنه سهر، ئای که جیگه‌و ریگه‌ی خو به‌زل زانه‌کان ناخوش و ناله‌بار و ناسوره.

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ (30)

(له‌ولاشه‌وه) به‌خواناسان و پاریزکاران ده‌وتری: په‌روه‌ر دگارتان چی ره‌وانه کردووه؟ (چ به‌رنامه‌و کتیبیکی دابه‌زاندووه؟، ههموان ده‌لین: خیر و به‌ره‌که‌ت، بو ههر دوو جیهان)، بو ئهو کهسانه‌ی که له‌م جیهانه‌دا چاکه ده‌کهن، چاکه دیته‌وه رییان، بیگومان جیگه‌و ریگه‌ی ئهو جیهان خوشتر و سازگارتر و پر له‌نازو نیعمه‌ت تره (به‌راورد ناکری له‌گه‌ل دنیا‌دا) ئهی که چه‌نده جیگه‌و ریگه‌و کۆشک و ته‌لاری خواناس و پاریزکاران سازگار و خوش و جوان و رازاوه‌یه.

جَنَاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ (31)

(ئهو جیگه‌و ریگه‌یه) به‌هه‌شتی پر له‌باخی چرو رازاوه‌یه (به‌خته‌وه‌ران) ده‌چنه ناوی، جوگه‌و رووبار به‌به‌رده‌م کۆشکه‌کان و به‌ژیر دره‌خته‌کانیاندا جاری و ره‌وانه، ههرچی‌ه‌ک بخوازن و ههرچی ئاره‌زوو بکهن و ههرچی داوا بکهن، بویان ئاماده‌یه، ئا به‌و شیوه‌یه خوی میهره‌بان پاداشتی پاریزکاران ده‌داته‌وه.

الَّذِينَ تَتَوَقَّاهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
(32)

ئەوانەى كەله سەر مەمەر گدا فریشتەكان دین بۆلایان و گیانی پاك و پیروزیان دەكیشن و پێیان دەلێن: سلاوتان لى بى (نێتر رزگارتان بوو، نێتر ناخوشى ئەما) دەبچنە ناو بەهەشتەوه، بەهۆى كارو كردهوهى (چاك و پاكتانهوه).

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (33)

ئایا (خوانهناسان) چاوه‌ریی چى دەكەن، مەگەر هەر چاوه‌ریی ئەوه بن (كاتى: بەخۆیان دەزانن) فریشتەى گیانكیشان یەخەى پى گرتوون، یا فەرمانى پەر وەر دگارت بریارى (تۆلەسەندى داوه)، ئەوانەى پێش ئەم (خوانهناسانەى ئیستا) هەر رەفتاریان وا نالەبار بووه، جا وەنەبى خوا ستەمى لى كردبن بەلكو هەر خۆیان ستەمیان لەخۆیان كردوه.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (34)

سەر ئەنجام هەر چى گوناھو خراپەیهك ئەنجامیان دا هاتەوه رێیان، هەر چى ئەو شتانەى كه گالتهیان پى دەكرد یەخەى پێگرتن و تەفرو تونای كردن.

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبْدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا
حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ (35)

هاوڵپەرستانى (خوانهناس) دەلێن: ئەگەر خوا لەسەر بوایه هیچ شتێكمان لەجیاتى ئەو نەدەپەرس، نه ئیمه نه باوانیشمان، هیچ شتێكیشمان له خۆمان حەرام نەدەكرد، (خوانهناسانى) پێش ئەمانیش هەر وایان دەكردو (هەر وایان دەوت) مەگەر ئەركى سەرشانى پێغەمبەر ان هەر ئەوه نیه كه (ئایینى خوا) به پروونى رابگهیهنن.

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى
اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكْذِبِينَ (36)

بِیْگومان نِیمه بۆ هەر ئوممەت و گەل و نەتەوہیەك پِیغمبەر یكمان رەوانە
 کردووہ (پیمان راکەیاندووہ کە پێیان بلی) تەنھا خوا پەرسەن، خۆتان
 دوورەپەریز بگرن لە هەموو پەرسەر او یکی تر، هەیانە لەو خەلکە (کە
 بیرو هوش و ژیری خۆی خستۆتە کار و بەشوین راستیدا گەراوہ) خواپش
 هیدایەتی داوہ، هەشیانە خۆی شایستەیی گومرایی کردووہ و بەسەریدا چەسپاوہ،
 دە بگەرین بەسەر زەویداو سەرنج بەدەن، بزانی چۆن بوو سەرنەنجامی ئەو
 کەسانەیی بەرنامەیی خواپان بەدرۆ خستەوہ.

إِنْ تَحْرَصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ (37)

خۆ ئەگەر تۆ زۆر مەبەستت بێ ئەوانە هیدایەت بەدەیی، خوا ئەو کەسانە هیدایەت
 نادات کە سورن لەسەر گومرایی، ئەوانە (لە قیامەتدا) هیچ جوورە پشٹیوانیکیان
 نیە.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (38)

(بیباوەرانی) بەخوا سویند دەخۆن و دەلین: ئەوہی بمری خوا زیندوو ی ناکاتەوہ،
 نەخیر، وا نیە (زیندوو کردنەوہ) بەلینی راست و دروستی ئەو زاتەیی، بەلام
 زۆر بەی خەلکی ئەم راستیە نازانی و تی ناگەن و بروای پی ناگەن.

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ (39)

(بیبگومان خوا هەمووان زیندوو دەکاتەوہ) تا بۆیان دەرکەوی ئەوہی ئەوان
 کیشەیان لەسەری هەبوو، (بروایان پی نەبوو هاتە دی)، تا کافرانیش بزانی
 درۆز و ناراست دەرچوون.

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (40)

(زیندوو کردنەوہ بەدیھانتی هەر شتیک و هەر گۆرانکارییەك لای نِیمه زۆر
 ئاسانە) تەنھا ئەوہندەیی دەویتی کە بەهەر شتیک بمانەویتی بی، پی دەلین بیە،
 دەستبەجی دەبیت.

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ
 أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (41)

ئەو كەسانەى لەبەر خواو بۆ خوا كوچيان كرد دواى ئەوهى كه ستهمیان
ليكرابوو، هەر له دنياى پاداشتى چاكيان دەدەينهوه، بيگومان پاداشتى ئەو
جيهانيان گهورهترو فراوانترو زورتره ئەگەر بزائن.

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (42)

ئەوانەى كه ئارامگرو خوگرن، پشت به پەروەردگاريان دەبەستن (ئەوانە
بەختەورن).

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
(43)

(خووانەسان و نتويانە: دەبوا خوا فریشتەى بناردایە نەك ئادەمیزاد، له وه لامیاندا
دەفەر مویت): ئیمه پيش توش هەر پیاوانیکمان رهوانه کردوو وه وحیمان بۆ
ناردوون، (ئەگەر هەر پروا ناکەن) له شوینکەوتوانی (کتیبه ئاسمانیهکان)
پیرسن ئەگەر نازان، که (رهوانهکراوانی ئیمه پیاوانیکی ناسراو بوون لهناو
قهومهکانیاندا نەك فریشتە).

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
(44)

(ئیمه رهوانهمان کردوون هاوړی لهگەل) بەلگه نیشانەو (معجزة)ى زورو
کتیبی ئاسمانیدا، پاشان ئیمه قورئانیشمان بۆ تو دابهزان، تا بۆ خەلکی ئەوه
پروون بکهیتەوه که بۆیان رهوانهکراوه، بەلکو بیرێک بکهنهوهو تیفکرن.

أَقَامِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ (45)

ئایا ئەوانەى كه پیلان و نهخشەى خراپ دهكیشن دلنیاں لهوهى كه خوا نایانبات
به ناخى زهويدا، ياخود له لایهكهوه سزاو تۆلهیان بۆ بیست كه هەر ههست به
هاتنى نهكەن (تا یهخهیان دهگریت).

أَوْ يَأْخُذُهُمْ فِي تَقَابُهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ (46)

ياخود لهكاتى هاتوچوو سهرگهرم بوونیاں به كاروبارهوه لهناویان ببات و
لهدهستى بهتوانای دهرنهچن.

أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرْؤُوفٌ رَحِيمٌ (47)

ياخود (پهروهر دگاری بهتوانايه) لهکاتی ترس و ناخوشي و بيمدا.. لهناويان بهري، بهلام بهسوزو ميهره بانه (مؤلهت دهدات تا بهلکو روو بکهنه نيمان).

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ (48)

نایا نهوه نابینن که خوا (نهو شته بی شومارانهی) دروستکردووه، سهرنجی سبیهریان بدن دهمی بهلای راستی نهو شتانه دایهو دهمیک بهلای چهپاندا، ههموو سوژده بهرن بو پهروهر دگارو ملکهچ و فهرمان بهردارن.

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ (49)

هرچی له ناسمانهکان و هرچی له زهویدا ههیه سوژده دهبهن بو خوی (بهدیهنهریان) ههموو زینده وهران و ههموو فریشتهکانیش، بیگومان هیچ کام له فریشتهکان قیزاوی نین و خو به گهوره نازانن.

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (50)

نهو فریشتانه له پهروهر دگاریان دترسن که فهرمانر هوایه بهسهریانهوه، هرچی فهرمانیکیان پی بدری بهچاکی نهجامی ددهن.

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ (51)

خوا فهرمویهتی: هرگیز نهکهن دوو دانه خوا بو خوتان بریار بدن، چونکه نهو خویهی (که پیویسته نیوه بیپهستن) خویهکی تاک و تهنهایه (که هر زاتی منه) وه بیم و ترستان تهنها لهمن ههیت (گهورهی و دهسه لاتی من ههمیشه له ههست و نهستانا بیت).

وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ (52)

هرچی له ناسمان و زهویدا ههیه هر نهو زاته خاوه نیانه، ههمیشهو بهر دهوام هر نهو زاتیه که شایستهی نهو بیت نابین و (بهرنامهو فهرمانر هوایی) لهو وهردهگیریت و ملکهچی هر بو نهو بکریت، نایا رهوایه بیجگه له خوا له کهسی تر بترسن و حسابی بو بکهن؟

وَمَا بِكُمْ مِّنْ نُّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ (53)

هرچی نازو نیعمه تیکتان هیه ههموی به هرهو به خششی خواجه، جا هرکاتی ناخوشی و به لایه کتان بو پیشهات هاناو هاوار هر لهو دهکن و هر لهو زاته ده پارینهوه.

ثُمَّ إِذَا كَسَفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ (54)

لهو هداو نهگهر به لآو ناخوشی لهسر لآبردن، دستیهک له نیوه هاوهل و شهریک بو پهروه دگاریان بریار ددهن!!

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ (55)

(وازیان لیبینه) با ناشکورو سوپاس ناپه ریز بن له بهر انبهر نهو ههموو به خشش و نازو نیعمه تانهوه که پیمان به خشیون، (قهیناکا) جاری رابویرن له نایندهدا خوتان ده بیننهوه!!

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لُئِلَّا نَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ (56)

(خوانه ناسان) هندی لهو شتانهی که نیمه پیمان به خشیون دهیبه خشن بهوانهی که نهزان و نهفام و هیچ به دستن، سویند به خوا (نهی بیباوهران) پرسیارتان لیده کریت دهر باره ی ههموو نهو دروو پرو پاگهندهی که ههلتان ده بهست و (پار هتان له پیناویدا خهرج ده کرد).

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ (57)

(نهو نهفامانه) کچان ددهنه پال خوا (گوایه فریشتهکان کچی خوان)، پاکیی و بیگهر دیی شایستهی نهو زاتهیه (هیچ پیوستیهکی به کچ و کور نیه) به لام بو خویان حز بهچی دهکن (نهوه لایان په سهنده)!!

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ (58)

خو نهگهر مزدهی بوونی کچ بدریت به یهکیک (لهو نهفامانه) رووی گرژو تال ده بیت و رهش داده گیرسیت و سینهی پر ده بیت له خهم و پهزاره.

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (59)

لهداخ و خهفتهی ئهو مژده ناخوشه، خوئی دهنزیتهوه له خهلكی و بهتهنها
(بیردهکاتهوه): ئایا بیهیلیتهوه به زهلیلی و سووکی و بی نرخی، یاخود
(زیندهبهچالی بکاو) بیخاته توئی خاکهوه، ئای که چهنده بریاریکی ناریک و
ستهکار انهیه!!

لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (60)

نمونهی ناشرین و نزم و خراب شایستهی ئهوانهیه که باوهریان به قیامت نیه،
بهلام خوای پهروهردگار شایستهی ههموو نمونهیهکی بهرزو بلندو پیروزه، وه
ئهو زاته بالادهست و دانایه.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ (61)

خو ئهگهر خوا خهلكی لهناو بیات و بیانپچیتهوه ستهمیانهوه (ئهوهنده گوناھو
تاوان زوره) زیندهوهر لهسهز زهویدا نایهلی (یهعنی ههر زهوی خاپوور دهکات
به ههموو گیانلهبهراوه)، (بهلام ئهو خوایه نارامی و خوگری بی سنوره)
لهبهز ئهوه تا کانتیکی دیاریکراو مؤلتهی ئهو خهلكه دهوات، ههر کاتی رۆژیان
تهواو بوو نه تاویک مؤلته دهرین و دوادهخرین، نه پیشیش دهخرین (بهلكو
لهچرکهی دیاریکراوی خویدا لهناو دهبرین).

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ
النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ (62)

(خوانهناسانی نهفامی قورهیش) شتیك بریار دهن بۆ خوا که لای خویان پهسهند
نیه، (گوایه فریشتهکان کچن و کچی خوایشن)، وه بهزمانیان باس و خواسی
درو ههلهدهبهستن (گوایه بنهکان شهفاعهتخوازن) بهتهمان لهو دنیاش بهههشت و
خوشی بۆ ئهوان بیت، بیگومان ناگی دۆزهخ بۆ ئهوانهوه به ناچاریی فری
دهدرینه ناوی و فهراموش دهکرین.

ثَالِثَةٌ لَّفَقْدَ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَرِيقًا لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ (63)

سویند بهخوا پیش تو بۆ گهل و قهومهکانی تریش پیغهمبهراومان پهوانه کردوه،
بهلام شهیتان کاروکردهوهی (نادروست و ههلهیانی) بۆ رازاندوتهوه، ئهمرو له

دنیادا هەر ئهو پشتیوانیانه، له قیامهتیشدا هەر ئهو دهییت!! وه سزای بهئیش (بۆ ئهو جوړه قهوم و کهسه نالهبارو ناحالییانه) ئامادهکراوه.

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
(64)

ئیمه ئهم قورئانهمان رهوانه کردووه، بۆ ئهوه نهییت که هەرچی ئهو خهڵکه کیشهی لهسهریهتی (له بابهتهکانی دنیاو دین) بۆیان روون بکهینهوه، وه بیکهنه هوی هیدایهت و رحمهتیش بۆ ئهو کهسانهی که ئیمان و باوهر دههینن.

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَسْمَعُونَ (65)

هەر خوا باران له ئاسمانهوه دهبارینی و زهوی پی زیندوو دهکاتهوه دواى ئهوهی که مردبوو، بهراستی ئا لهو دیاردهیدا نیشانهوه بهلگهی تهواو ههیه بۆ کهسانیک که گوئی بۆ راستیی دهگرن.

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُسْقِيَهُمْ مِّمَّا فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا
سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ (66)

بهراستی له بوونی مالات و (زیندهوهوانی جوړاو جوړدا) پهندو ئاموژگاری ههیه بۆتان و جینگهی سهرنج و تیرامانه، لهنیوان ئهو شتانهی که لهسکیاندا ههیه، له گژوگیای ههرسکراوو خویندا، شیریکی پاک و بی گهردو خوش و بهتام (پر له ههموو ماددهیهکی خوراکی) پیشکەش به ئیوه دهکهین تا بینوشن.

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (67)

لهبهر و بومی دارخورماو رهزی تریش (ههندی جار) شتی سهرخوشکه دروست دهکن، (گهلی جاریش) بهرهمی چاک و بهسوود (وهکو دوشاوو میوژو شهربهت)، بهراستی ئالهوهشدا بهلگهو نیشانهی ئاشکرا ههیه بۆ کهسانیک که عهقل و ژیری خویان دهخهنه کار، (تا بیربکهنهوه چۆن لهم دارو درهخته رهق و تهقانه ئهم بهرهمانه دروست دهبی، چ کارخانهیهک لهناوکی خورماو تری و میوه جوړاو جوړهکاندا ههشار دراوه تا لهباردوخی خویدا بکهویته کارو خزمهت به ئادهمیزاد بکات.. هتد).

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ
(68)

پهروهر دگاری تو (نهی نینسان) نیگاو نیلهامی کردووه بو ههنگ که جیگه بو
خوی ساز بکا لهکون و کهلینیکی چیاکاندا، ههروهها له کهلهبهری درمختهکان
و لهو شوینانهش که نادهمیزاد بوی ناماده دهکات.

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ
أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (69)

لهوهدوا (فیرمان کردووه که) له ههموو بهروبووم و (شیلهی گولان و شتی
بهسوود) بخوات، پیمان پراگهیاندووه، نهو نهخشانهی که پهروهر دگارت بوی
کیشاوی به ملکهچییهوه نهجانی بده، (له دروست کردنی شانهو مژینی شیلهو
دروستکردنی ههنگوین و پوورهدان به دهوری شازنداو بهخپوکردنی گهراکان
...هتد)، جا لهناو سکی نهو ههنگانهوه شلهیهکی رهنگ جیاواز دیته دهروهه که
شیفایه بو (زور نهخوشی) بو خهلیکی (سههره رای تام و مهزه ی خوشی)،
بهراستی ناله مهشدا بهلگهو نیشانهی بههیز ههیه بو کهسانی که بیربکه نهوه
(سهرنج بدن له ههنگ و شانهاکانی له فرین و هاتوچوی، له ههنگوین و تام و
بوون و رهنگی، له...، له...هتد).

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكِي لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ (70)

(خهلکینه) بهراستی ههر خوا دروستی کردوون و ههر نهویش دهتانهرینی،
ههتانه تهمنی دریز دهبیت ههتا دهگاته رادهیهک که دوا ی نهو ههموو زانست و
زانباری و تیگهیشتنهی که ههیبوو، ههموو شتیکی لهبیر دهچیتهوهو ههچ نازانی،
بهراستی ههر خوا زاناو بهدهسته لاته.

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ (71)

بهراستی خوا لهبهخشینی رزق و روزیدا بهشی ههندیکتانی زورتر داوه
لهههندیکی ترتان (بو تاقیکرندهوهتان)، جا نهوانه ی که رزق و روزی زورمان
پی بهخشیون ناماده نین که بهندهکانیان و بهردهستهکانیان بهیننه ریزی خویان و
بیانکهنه شهریک (له خانوو بهرمو مال و سامانیاندا)، تاوهکو یهکیان لی بیت (نیوه
له ژبانی دنیای خوتانا کاری و اناکهن و به رهوای نازانن، نیتر جون بو خوی

گهوره، به رهوای دهرانن که بهندهکانی بینه شهریکی و یاسادانه (نایا نهوانه ئینکاری نازو نیعمهتهکانی خوا دهکن؟! (نایا به شایستهی نازانن که فهرمانرهوا بیت؟!)).

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ اَفَبَاْبَاطِلٍ يُؤْمِنُوْنَ وَيَنْعَمَتِ اللّٰهُ هُمْ يَكْفُرُوْنَ (72)

خوا ههر لهخوتان هاوسهرانی بو فراههم هیناون، ههر له ریگهی هاوسهرانتانهوه کورو کورهزای پی بهخشیون، وه لههموو رزق و روزهیهکی چاک و بهسود بههرهوهری کردوون، (لهگهل نهو راستیانهدا) نایا نهوانه ههر بروا به بهتال و ناحقی دهکن، وه لهبهرانبه نازو نیعمهتهکانی خواوه نهوانه ههر ناشکورو سوپاس ناپهریز و حهقیوش دهبن؟

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُوْنَ (73)

نهو (خهلکه سهرگر دانه) شنتیک دهپهرستن لهجیاتی خوا، که هیچ جوره رزق و روزهیهکی بهدهست نیه له ئاسمانهکان و زهویدا، ههرگیز ناشتوانن هیچ بهدهست بن!!

فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ (74)

ئیوه (نهی خوانهناسان) نموونه مههیننهوه بو خواو بهراوردی ههله مهکن (دهیانوت پیوانی پاشا خزمهتکاریان ههیه، پیوانی شاش خزمهتکاری پاشان!!)، چونکه خوا خوی هموو شنتیک چاک دهرانیت، بهلام ئیوه نهزان و نهفامن.

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوْكَ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِمَّا رَزَقْنَا حَسَنًا فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُوْنَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ (75)

خوا نمهنه دههینینهوه به کهسیکی بهرده که هیچی نیهو دهسهلاتی هیچ شنتیکی نیه، لهبهرانبه نهو کهسهدا که له رزق و روزهی چاک و زور بههرهوهرمان کردووه، به ئارهووی خوی لیبی دهبهخشی بهنهینی و ناشکرا، نایا نهو دوو کهسه وهک یهکن؟! سوپاس و ستایش بو خوا (که پهروهردگاریکی کاربهجییه) بهلام زورهیهی نهو خهلکه نازانن و لهم راستیانه سهریان دهرناچی (چونکه تهنهها دنیا دهبینن).

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا
يُوجَّهُهُ لَا يَأْتِ بَخِيرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
(76)

ههروها خوا نمونه دههینتتهوه به دوو پیاو که یهکیکیان لال بیت و هیچی بو
نهوتریت و هیچی بو نهکریت و بووبیتته بار بهسهر هاوهل و کهمس و کاریهوه،
بو ههرجی و بو ههركوی رهوانه بکریت خیر ناداتهوه، نایا نهو کهمسه، وهکو
نهو کهمسه وایه که (بهوپهری نازادیهوه)، فهرمان به دادو دادپهروهری دهدات و
ریبازی راست و دروست دهگریتته بهر.

وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ
اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (77)

ههرجی نهینی و شاراهه ههیه له ناسمانهکان و زهویدا ههس خوا دهیزانیت، وه
بهربابوونی قیامت له چاوتروکاندنیکدا پیش دیت یاخود کهمتر لهوهش،
بهراستی خوا دهسهلاتی بهسهر ههموو شتیکدا ههیه.

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (78)

خوا نیوه له سکی دایکتان دهردینیت بی نهوهی هیچ شتیک بزائن، نینجا دهزگای
بیستن و بینین و تیگهیشتنی بو دابین کردوون، بهلکو سوپاسگوزار بن.

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (79)

نایا بالندهکان چوں له ههواي ناسماندا بارهینراون بو فرین؟، کی دهنوانیت،
خوای گهوره نهبیت، که رایگرتوون (ههوا، چریهکهی زور کهمه، کهچی نه
ههموو جوره بالهفره تیایدا بهسهربهستی دهفری، بیگومان نه رهحمتهی خوا
ههمووی فرۆکهو بالهفریکی دهستکردی نادهمیزادیشی گرتوتهوه، که له بنههتا
دهسکاری خوای بالادهستن)، بهراستی نالهوهدا بهلگهو نیشانهی زور ههن بو
کهسانی که باوهر دههینن.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ
ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَتَانَا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ
(80)

هەر خوايه (که ههموو شنتیکی بۆ رهخساندوون تا مال و خانووبهره بۆ خۆتان دروست بکهن) وه مالهکانتانی بۆ کردوون بههوی ئارامگرتن و حهوانهوه، وه له پيست و (مووی) مالاتيش دهنوانن شوین و جیگه بۆ خۆتان بسازین، پاشان به ئاسانی بیگوین نهوه له کاتی نیشتهجیتاندا، وه له خوری (مهڕ) و، مووی مهزهو مووی (بزن)، دهنوانن کهلوپهل بۆخۆتان دروست بکهن و تاماوهیهك سوودیان لی وهرگرن.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ اُكُنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَائِلَ
تَقِيَكُمْ الْحَرََّ وَسَرَائِلَ تَقِيكُمْ بِاَسْكُمْ كَذٰلِكَ يَتِمُّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ (81)

خوا لهو شتانهی که دروستی کردووه سینهری بۆ ئیوه رهخسانووه، له کیوهکانیشدا کون و کهلین و ئەشکهوتی سازاندووه، له کیوهکانیشدا پۆشاکي بۆتان بهدییهناوه تا لهگهڕما بتپاریزی، ههروهها جوړهها شتومهکی تری بۆ بهدییهناون بۆ پاراستنی گیانتان لهکاتی جهنگ و شهروشوردا، ئابهو شیوهیه پهروهردگارتان نازو نيعمهتی خۆیتان بهتهواویی بهسهردا دهرژینیت تا ملکهچ و فهرمانبهردار بن.

فَاِنْ تَوَلَّوْاْ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (82)

(لهگهڵ ئەم ههموو بهلگهه نازو نيعمهتانهدا) ئەگهڕ ئەوانه ههڕ پشتیان ههڵکردو پروویان وهرگهرا (ئوه خهمت نهبيت ههڕ خویان زهره دهکهن) ئەرکی سهڕشانی تو ئهوهیه که به جوانیی و تیرو تهواویی بانگهوازه که بگهیهنیت.

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوهَا وَاكْثَرُهُمْ الْكٰفِرُونَ (83)

(بی سهلیقهو نهفامان) نازو نيعمهتهکانی خوا دهناسن و بههره ی لی دهبن، کهچی (بهدنمهك و سپهه) ئینکاری دهکهن و قهدری نازانن، زۆربهیان بیدين و حهقیۆشن.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤَدُّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ وَّلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ (84)

روژیک دیت لهههڕ ئوممهت و نهتهوهیهکدا (پهغهمههريک) بۆ شایهتی دینینه مهیدان، لهوهودوا به ههچ جوړیک مۆلهت بهوانه نادریت که بی باوهڕ بوون پاکانهیان لی وهرناگیریت.

وَإِذَا رَأَى الْاٰذِينَ ظَلَمُوْا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَّلَا هُمْ يُنظَرُونَ (85)

کاتی که ستمکاران سزای سهختی دۆزه خ دهبینن (داوای سووک کردنی دهکهن) بهلام سوک ناکریت لهسهریان، هیچ جوره مؤلهتیکیشیان نادریت.

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِن دُونِكَ قَالِقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ (86)

(لهناو دۆزهخدا) کاتی که موشریکهکان بتهکان و ئەو کەس و شتانه دهبینن، دهلین: ئەوانه درۆزنن و راست ناکهن.

وَأَلْفُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (87)

ئەو پۆژه ئیتر ههموویان تهسلیم و ملکهچی خوای گهورهن، ههرچی ههلیان بهستبوو، وه ئومیدیان پی بوو لییان بزربوو (ئیتر بو ههمیشه ههناسه ساردو ریسوا بوون).

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ (88)

ئەوانه ی که کافر بوون و بهر بهستیان دهخسته سهر ریباری خواو کۆسپیان دادهنا لهبهردهم ئاینی خوادا سزایان لهسهر یهک بو کهلهکه دهکهن، بههوی ئەوه وه که زۆر ههول و کۆششیان ههنا بو بلاوکردنهوهی فهسادو تاوان و خراپه.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ (89)

پۆژیک دئ که له ههموو ئەمههتیکدا شایهتیک بهرپا دهکهن ههر له خویان، وه توشمان هیناوه (ئهی محمد صلی الله علیه وسلم) که شایهت بیت لهسهر ئەو خهلهکه، قورئانیشمان بو تو دابهزاندوه، ههموو شتیکی تیا پروون کراوتهوه، هیدایهتبهخش و رحمهت و مژدهشه بو موسولمانان.

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (90)

بهراستی خوا فرمان دههات به دادپهروهری و چاکهکاری و یارمهتیدان و بهخشندهیی به خزمان، وه قهدهغه له گوناوه تاوان و دهستدریژی دهکات (بو سهر مال و نهفس و نامووس) وه ئامۆزگاریتان دهکات بهلکو یاداوهری وهرگرن و تیفکرن و (ههر چاکه بکهن).

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْفُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ (91)

هەر پهیمان و بهلینیکتان بریاردا بهوه فاو نهمهك بن بو نهنجامدانی، وه سویندو پهیمان و بهلینتان هلمهوشیننهوه دواى ئوهى كه دوویات كرابوو تهئکیدى لهسهر كرابوو، له کاتیکدا كه ئیوه خواتان کردوته شایهت و زامن بهسهریهوه، بیگومان خوا بههموو کارو کردهوهیهکتان دهرانى.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَفَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (92)

(کاتیک بهلین و پهیمانیک ددهن نهمهك و وهفاتان ههبی بو نهنجامدانی) وهكو ئهو ئافرهته مهبن كه ریسهكهى دهکاتهوه به خورى و، ئهوهى دروستیکردوه ههلیدهوهشیننهوه، نهکن بهلین و پهیمانتان بکنه هوی فیل و تلهکه له نیوانتاندا، وه جیاوازیی بکن لهنیوان هوزیک و هوزیکی تردا، یا گهلنیک و گهلنیکى تردا، گوايه نهم لهم چاکتره، كه جیاوازی و کیشهتان لهسهرى ههیه.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلِيُسْأَلَنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (93)

ئهگهر خوا بیویستایه دهیکردن به یهك ئوممهت (بهلكو ریزی بو داناون و مؤلهتی داون و سهربهستی کردوون)، بهلام ئهوهى خوا بیهوی گومرای دهکات، وه ئهوهى بیهوی هیدایهتی دهکات تهلبهته ویستی خوا بهربهکانی ویستی ئادهمیزاد ناکات، ئهوهى بیهویت ریبازی هیدایهت بگری رینمووی دهکات، ئهوهش ریبازی گومرایی بگریته بهر مؤلهتی دهداو زوری لیناکات، بیگومان پرسیارتان لی دهگریت دهربارهى ئهو کارو کردهوانهى كه نهنجامی ددهن.

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (94)

نهك سویند خواردنتان بکنه هوی پیلان گیران و فیل و تلهکه له نیوانتاندا، (تا ئهو بریارو پهیمانانه ههلمهوشیت و) پی ههلمهخلیسکی دواى ئهوهى كه قایم و وهستابوو، وه تالاوی ناخوش نهچیزن کاتی بهو کارهتان بهربهست دهخهنه بهردم ریبازی خوا، (ئهگهر وا بکن) ئهو کاته سزایهکی گهوره یهخهتان پی دهگریت.

وَلَا تَسْتُرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (95)

(پهیمانی خوا مهشکینن) و به ههلوهشاندهوهی به نرخیکی کهم مهیفر وشن، (هههچهند بی ههه کهمه) چونکه نهو بهشهی لای خوایه (له بهههشتا) ههه نهوه چاکتره بوتان نهگهر بزائن و (تییگهن).

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (96)

نهوهی لای نیوهیهو به نیوه بهخسراوه، تهواو دهبی، بهلام نهوهی لای خوایهو (له پیناوی نهودا دهیبهخشن) ههه دهمیئیتتهوه، (که پاداشتی بهههشتی بهرین و نههراویه) بیگومان پاداشتی نهوانهی که خوگرو نارامگرن بهجوانترین شیوه دهدهینهوه.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (97)

نهوهی کارو کردهوهی چاکه بکات، پیاو بی یا نافرته، وه ریباری نیمان بهرنهه (لههه بارودوخیکدا بیته) بهراستی به ژیانیکی کامهران و ناسوده (دنیا دهباته سهه له قیامهتیشدا)، بهجوانترین شیوه پاداشتی چاکترین کردهوهی باشی (نهو جووره کهسانه) دهدهینهوهو چاوپوشی دهکهین له ههلهو گوناهیان.

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (98)

هههکاتی قورنانت خویند و دهورت کردهوه پهنا بگره بهخوا له شهیتانی رهجمکراو.

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (99)

بیگومان شهیتان دهسهلاتی نیه بهسهه نهوانههه که باوهریان هیناوهو پشت به پهروهردگاریان دهههستن.

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ (100)

بهلکو تهنها دهسهلاتی بهسهه نهوانههه ههیه که پشتیان پی بهستوهوهو ملکهچ و فههمانبهرداری نهون، وه بهوانهی که شهههک و هاوهل بو پهروهردگاریان بریار دهدهن.

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (101)

هر کاتى نايهتتیک دهخهینه جیى نايهتتیکى تر (بو نهوهى پله به پله شنتیک حهرام بکهین، یا دیاردهیهکی نهفامى لابهړین) له کاتیکدا خوا خوى دوزانئى چی دادهبزیئى و چ فهرمانتیک دهدات (نهفامان) دهلین: (نهى نهفامانه) تیناگهن و نازان.

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ (102)

پیان بلئى: روح القدس، (جوهرهئیل) له لایهن پهروهر دگارتهوه هاوړئى له گهل هموو حهقیقهتتیکدا (نهم قورئانهى) دابهزانوو، تا ئیمانداران دنیا بکات، وه بیته هوئى رینموویى و مزده بو موسولمانان.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ (103)

ئیمه چاک دوزانین (که بییاوهران) دهلین نهم قورئانه کهسئیک فیرى دهکات، (بهمهرجئى) زمانى نهو کهسهى که دهلین قورئان فیرى محمد دهکات، عهجهمیوه عهرهبی نیهو رهوان نیه، لهکاتیکدا که نهم قورئانه به زمانى عهرهبی پاراوو پروون و ناشکرا دارئیراوه.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (104)

بهراستى نهوانهى که پروایان به نایهتهکانى خوا نیه، خواى گهوره هیدایهت و رینمووییان ناکات، بهلکو سزای بهئیشى بو نامادهکردوون.

إِنَّمَا يَقْتَرِي الْكُذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ (105)

هر نهوانه درو ههلهبهستن که باوهریان به نایهتهکانى خوا نیه، بیگومان نهوانه دروزنن و درویان کردووت پیشه.

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (106)

ئەوھى پاشگەز بېتەوھ لە خواناسى، دوای باوهرهينانى، جگه لهوانهى كه بهزور (وشهى كوفر ديت به زارياندا) و دليان پره له ئيمان و دامهزراوى، بهلام ئەوھى (دوای ئيمانى پەشيمان بېتەوھ) وه بهدل ريبازى كوفرو بېدينى بگريتهبر، ئەوانه خەشم و قينى خويان لهسهره، وه سزاي سهخت و دژوار چاوهريبانه.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
(107)

ئەو (خەشم و قينهش لهبهرئەوھيه) چونكه ئەوانه ژيانى دنيايان خوش دەوى و هەر ژيانى دنيايان مەبهسته تا ژيانى دواروژ، بېگومان خوا هيدايهتى قهوم و كهسانى كافرو خوانهناس نادات.

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ (108)

ئەو جوړه كهسانه، ئەوانهن كه خوا مۆرى ناوه بهسهر دل و دەر وون و دەرگای بېستن و بينينياندا، وه ئەوانه غافل و بېئاگان (له حهقيقهت و راستيهكان).

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ (109)

بېگومان ئەوانه له روژى قيامهتدا خهسارهت مهندهو ريسواو زهره مهندهن.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (110)

پاشان (ئەى محمد صلى الله عليه وسلم) كه پهروهردگارى تو به نسههتى ئەوانوه كه كوچيان كرد، دوای ئەوھى ئازارو ئەشكهنجهدران، ئينجا جيهادو كوششيان بهردهوام بوو، خوگربيان پيوه دياربوو، بهراستى پهروهردگارت دوای ئەو پيشهاتانه زور ليخوشبوو و ميهرهبانه (بهرانبهر ئەو ئيماندارانه).

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَقَى كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
(111)

روژيک ديت كه ههموو كهس (خهمی خويهتى)، بهرگرى له خوى دهكات، پاكانه بپ خوى دهكات، (گوئى بهكهسى تر نادات، ئەو روژه) ههركهس پاداشتى كردهوهكانى دهدريتهوهو ئەو (خهلكه) ستهمیان ليناكريت.

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ (112)

خوآنموونه دههینیتیهوه (به دانیشتونایی) شاریک که ژیانیان به هیمنی و ناسوودهیی دهبرده سهر، له ههموو لایهکهوه رزق و رژی جوراو جوریان بو دههات (به لام له جیاتی سوپاسگوزاری) ناشوکرو قهدرنه زانی نازو نیعمه تهکانی خوا بوون، خوی گهورهش پو شاکی نه داری و ترسی پی چهشتن له سهر نهجامی نهو نیش و کاره (ناپوخت و ناریکانه دا) که نهجامیان دا.

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ (113)

نهوانه پیغه مبه ریکیان ههر له خویان بو رهوانه کرا کهچی به درویان خستهوه، نهوسا نیتر لهکاتی ستهمکاریاندا سزای سهختی خوی لهناوی بردن.

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (114)

(به لام نیوه نهی نیمانداران) بخون لهو رزق و رژی بهی که خوا پی بهخشیون بهحه لالی و پوختی، ههمیشه شوکرو سوپاسی نازو نیعمه تهکانی خوا بکهن، نهگهر نیوه تهنها نهو زاته دهپه رستن.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (115)

بهراستی تهنها گوشتی مردار هوه بوو، خوین، گوشتی بهراز، نهو سهر پر اوانهی که بهناوی غهیری خواوه سهر ده بریت، لپی حهرام کردوون، به لام نهوهی ناچار بوو (برسیتی زوری بو هینابوو، دهکری لهو گوشت و شته حهرامانهش بخوات بهمهرجی) زیاده رهوی تیا نهکاو قیری نهبی، (تهنها نهوهنده بخوات که له مردن رزگاری بیت) بیگومان (له حالاتی ناوادا) خوا لیخو شبوو و میهره بانه.

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ (116)

نهکهن (بهگوفتار) ههنی شت لهخوتان چهلال یا حهرام بکهن، (چونکه دیاری کردنی چهلال و حهرام بهدهست نیوه نیه، له بهر نهوه مهلین) نهمه چهلالهوه نهمه حهرامهوه بهدرو بهناوی خواو (دینی) خواوه ههلمه بهستن، بهراستی نهوانهی درو بو خواو ناینی خوا ههلهده بهستن سهر فهرازو سهر کهوتوو نابن.

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (117)

(ئەوانە لەدنیادا) کەمێک رادەبۆین، بەلام لە قیامەتدا سزای بەئیش و نازاریان بۆ نامادەیه.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (118)

لەسەر ئەوانەش کە جوولەکەن هەموو ئەو شتانەمان لەسەر حەرامکردوون کە
پێشتر بۆ توومان باسکردوو (لە ئایەتی 146 سوورەتی الانعام دا) جا وەنەبیت
ئێمە ستممان لێکردن بەکو هەر خۆیان ستممیان لەخۆیان کردوو.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ
بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (119)

پاشان، بەراستی پەرەدگاری تۆ لەبەرانبەر کەسانیکەوه کە گوناھو تاوان
ئەنجام دەدەن و لەوودوا یەکسەر پەشیمان دەبنەوه تەوبە دەکەن و هەول
دەدەن، خۆشیان و کەسانی تریش چاک رفتار بکەن، بێگومان پەرەدگاری تۆ
دوای ئەو تەوبەو چاکەکارییە زۆر لێخۆشبوو و میهرەبانە.

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (120)

بەراستی ئیبراھیم هەر خۆی ئوممەتیک بوو، (هەر خۆی پێشەوايەك بوو) ملکەچ
و فەرمانبەرداری خوا بوو، هەرگیز لە موشریک و هاوڵپەرستان نەبوو.

شَاكِرًا لِّلنَّعْمِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (121)

(ئیبراھیم) زۆر سوپاسگوزاری خوا بوو لە بەرانبەر ناز و نیعمەتی بی شوماری
پەرەدگارییەوه، ئەویش هەلیبژاردو رێنموویی کرد بۆ رێبازی راست و
دروست.

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (122)

ئێمە هەر لە دنیادا چاکەمان پێشەخشی و پاداشتی چاکەمان داوە (بەبەخشینی
هاوسەری پاک و ئەوهی خواناس)، وە ئەو لەجیھانی داھاتوودا لەریزی
چاکاندایە (کە ریزدارو بەختەوهرو کامەرannen).

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (123)

لهوهدوا (دواى چهندهها سده) ومهى و نيگامان بو تو (ئهى محمد صلى الله عليه وسلم) نارد كه شويى نايى و بهرنامهى ئيبراهيم بكهوى كه ملكهچى و فهرمانبهدارى بو زاتى پهروهردگار تيايدا پروون و ئاشكرايه، وه ئهو ههرگيز لهدستهى موشريك و هاوهلپهستان نهبووه.

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (124)

بهراستى قهدهغهکردنى کاروبارى دنيايى له روژانى شهمواندا (بو جولهكه) تنها ئهوانه دهگريتهوه كه دهر بارهى ئيبراهيم راى جياوازيان ههيه، بيگومان پهروهردگارى تو فهرمانهوايى دهكات لهنيوانياندا له روژى قيامهتدا لهسهر ئهو شتانهى كه ئهوان كيشهو جياوازيان لهسهرى ههيه.

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (125)

(ئهى پيغهمبهر صلى الله عليه وسلم، ئهى ئيماندار) بانگهواز بكه بولاى بهرنامهو ريبازى پهروهردگارت به حيكمهت و دانايى (بو ههنديك)، وه ناموژگارى جوان و بهجى، (بو ههنديكى تر)، وه گفتوگوو موجداهلهو بهجوانترين شيوه (لهگهل ههنديكى تردا، بهتاييهتى خاوهن كتيبهبهكان)، چونكه بهراستى پهروهردگارت ههر خوى زانايه، كه كى گومرايه ههروهها ههر خوى زانايه به هيدايهتدراوان.

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِن صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ (126)

ههركاتى ويستانان توله بكهنهوه، دهبى ههر بهقهدهر ئهو ستهمهى كه ليتان كراوه توله بكهنهوه، خو نهگهر نارامگرو خوگرين ئهوه چاكتره بو نارامگرو خوگران.

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ (127)

(ئەي پيغەمبەر، ئەي ئيماندار) خۆگرو ئارامگر بە، وه با خۆگري و ئارامگريەكەشت بۆ خوا بېت، خەفەتیش مەخۆ له (خوانەناسان كه باوهر ناهينن) وه تەنگەتاو مەبه لەبەرانبەر پيلان و نەخشەي (دوژمنان).

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ (128)

(چونكه) بەر استی خوا لەگەڵ ئەو كەسانەدايه كه تەقوايان هەيه (ترسی ئەوهيان هەيه كه ئەو زاتەيان لی برەنجی) وه ئەوانەي كه چاكەكارو چاكەخوازن.